

ДОХОДНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София
 Vereinsblatt des Bundes Bulgarischer Geflügelzüchter
 E. V. — Sofia.

Годишенъ абонаментъ 50 лева предплатени.

За д-ва, кооперации, учреждения, читалища, ученици, трудоваци, войници и членове на птицевъдните дружества и клубове 40 лева.

Обявления и реклами се приематъ по споразумение.

Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраща до редакцията — Плъвенъ.

Редакторъ М. Ц. Цоневъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- 1) Къмъ абонатите. 2) Отопляемъ курникъ — Д-ръ С. Игнатовъ.
- 3) Всемиренъ птицевъденъ конгресъ — Панчо Шоповъ. 4) Мътне съ инкубаторъ — Хр. Иринчевъ. 5) Тулузка гъска — П. Д. Бубовъ.
- 6) Писмо отъ чужбина. 7) Полезни съвети. 8) Покана за абониране на сп. Доходно Птицевъдство.

Къмъ абонатите!

Подадени сѫ на пощата квитанции за абонамента на сп. „Доходно Птицевъдство. Молимъ нашите абонати, да се издължатъ, безъ никакво отлагане при първото предлагане отъ страна на пощенския раздавачъ — абонаментната квитанция отъ 50 лева.

Ние сме били редовни къмъ нашиятъ абонати имаме право да искаеме и отъ тъхъ сѫщата редовностъ въ изплащането.

Редакцията съжалява крайно, че много агрономи и ветеринари, намериха за ненужно да осребрятъ предявениетъ имъ квитанций, следъ разбира се, като получаваха цѣла година Доходно Птицевъдство.

Редакциония комитетъ.

Д-ръ Игнатовъ.

Отопляемъ курникъ.

Идеалната форма на модерните курници е, тъ да иматъ квадратна основа. Освенъ, че при тази форма се употребява по-малко строителенъ материалъ, отколкото при всъка друга основа, но и по отношение на влиянието на вътроветъ, студа и топлината, тъзи постройки сѫ най-добри. Друго преимущество е и това, че тукъ може да стане по-правилно разпределение на слънчевитъ лъчи, безъ да имаме онъзи широки и високи прозорци, които се налагатъ при друга основа. Много и голъми прозорци благоприятствуватъ лесното вмъкване на топлина, или студъ, а и съ многото цѣпнатини позволяватъ течение на въздуха. Всички срѣдства за замазването на тъзи цѣпнатини днесъ си оставатъ само спомагателни слаби срѣдства.

За полезността отъ покрива на калканъ, или съдло мнението на специалистите сѫ още различни и раздѣлени отдавна.

Широкия фронтъ на курникъ съ покривъ на калканъ е една благоприятна форма. При нея имаме пространна плоскост — стена, изложена на влиянието на времето и външната температура, а сѫщо и площъ за натрупване на снѣгъ и ледъ. Искаме ли да бѫде запазенъ курника отъ лошото имъ влияние, той трѣбва да бѫде изграденъ отъ по-здравъ материалъ, което струва по скжпо. По-силния, по-голъмия наклонъ пъкъ на покрива, изисква по-високо издигната предна стена, което сѫщо струва повече пари. А всички тъзи добавки иматъ за последствие по-голъма загуба на вътрешната температура, защото се увеличава плоскостта на стенитъ, а това налага нови изолационни работи, които сѫщо струватъ пари. И въпрѣки това, въ такъвъ единъ курникъ презъ лѣтото става много топло, а презъ зимата студено. Последствията сѫ намаление, или съвършенно преставане на носливостта у кокошките.

Покривътъ „съдло“ има по-малко недостатъци, отколкото калкана. Неговия наклонъ можемъ да увеличаваме колкото си искаме, за да не се задържа снѣгъ на него и вътърътъ да се плъзга лесно, но и това е свързано съ разноски, които не сѫ голъми. Този видъ покривъ обаче става съ много повече строителенъ материалъ, и съ подпоритъ по срѣдата на курника, затруднява чистотата и разпределението на вътрешността му.

Модерниятъ курникъ трѣбва да е безъ вътрешни подпори — клони и всъкакви дървени части.

Въ следния брой ще дадемъ клише и описание на та-
къвъ курникъ, сега ще се задоволимъ да изнесемъ неговите
стопански преимущества, а тѣ сж: при неговата постройка
е предвидена и печка за отопление, за да се поддържа благоприятна за живота на птиците въ него температура. Ко-
кошките въ такъвъ курникъ сж напълно запазени отъ студът и увеличаватъ носятъ. Защото нѣма нищо по-пакостно за носятъ отъ студът. Особенната постройка на сте-
ните, вратите, покрива и прозорците благоприятствува за поддържане на постоянна и благоприятна температура за но-
сятъ и изобщо живота на птиците презъ зимните студени дни. Презъ зимните студени дни, когато въ курника имаме сжщата температура каквато и на вънъ, когато ко-
кошките могатъ да бѫдатъ изпѣдени изъ курника само за много кжко време, когато въ последния, водата и храната сж замръзнали, да чакаме носятъ е повече отъ праздна надежда. Птицевъдеца въ такива дни е благодаренъ, ако гребените, менгуши и прѣстити на кошките не сж из-
мръзнали, или да понесе по-голѣми щети. И виждаме въ такива дни какъ кошките сами влизатъ въ кухнята, или собата, или въ обора и тамъ искатъ да останатъ презъ деня и нощта. Напр. въ селската кухня на много мѣста въ Гер-
мания има стѣлбичка кждето въ студени дни стопанката при-
бира младите ярки да се запазятъ отъ измръзване и изобщо отъ студът.

Всичко това ни учи и опжтва много. Ето защо правилно и умѣсто е, да се отопляватъ студените курници съ печка и то съ вжгища и трѣбва да отвеждаме газовете извѣнъ курника.

Модерните курници у насъ, строени по планъ на Министерството на Земедѣлътието респективно Земедѣлъските катедри, замѣниха черницата и дѣрветата изъ градината, като помъщения, въ които птиците сж по запазени, но съ висането на много носящи раси у насъ, тѣзи последни не се запазватъ отъ студъ презъ студените зимни дни, но освенъ че имъ измръзватъ гребени, менгуши и прѣсти, даватъ и голѣмъ процентъ отъ жертви на студът, като затубватъ съвсемъ носятъ си.

Нѣкогашната мръсна, но топла землянка курникъ, има голѣми преимущества предъ модерния курникъ съ своята постоянна и винаги нѣколко градуса надъ нулата температура. Тѣзи землянки трѣбва да модернизирате за да запазимъ здрави и продуктивни нашите кошки, били тѣ мѣстни, или чуждестранни — расови. Тѣзи землянки трѣбва да подобримъ въ хигиенично отношение, защото, ако тѣ сж строени отъ нашите дѣди и предѣди, това тѣ сж вършили, защото практиката и наблюденията сж имъ го дали, защото лоши зими като миналата, сж ги научили, да запазятъ кошките си.

Често четемъ, че патиците и гъските не се боят от студът, но забравяме, че тъхните диви братя и сестри съ прелътни птици и ежегодно ние се наслаждаваме на красивата есенна и пролътна гледка на дългите върволици гъски, или патици, загубени въ мъглите, да дирят местото съ незамръзящи извори и ръбички въ пазитите на балканите и отвъд — въ топлите страни.

Може би тък повече устояват на студът и поради последния, тъмъ се свършва храната, та за това прилътяват, но все пак и за тъхъ е нужен топъл курникъ.

Също г. Кършевъ казва, че е отоплявал съ котлонче курника си съ много задоволителни резултати за зимните носачки.

Кокошки от една и съща раса въ единъ и същи стопански дворъ, но едините въ землянка, а другите въ модерен курникъ, първите дават по-добра носливост от вторите.

Ето още една задача за нашите станции, за модерните и не модерните птицевъдци.

Панчо Шоповъ.

Всемиренъ птицевъденъ конгресъ.

Презъ м. Септемврий т. г. нашата столица бъше посетена отъ нѣколко птицевъди съ международна известност и водачи на Световното птицевъдно научно дружество. Тъбѣха г. Елфордъ — канадецъ, председател на дружеството, директоръ на опитната птицевъдна станция въ Отава — Канада и заведуващъ много птицевъдни станции и институти въ Канада. Г-нъ Д-ръ Хенепе — холандецъ, секретаръ на дружеството и главенъ редакторъ на списание „Прегледъ на птицевъдната наука“ — органъ на дружеството, което излиза 4 пъти въ годината, печатанъ на английски езикъ, а вскоре време ще почне да излиза и на френски. Г-нъ Францисъ — англичанинъ — директоръ на IV международенъ конгресъ, който ще се открие презъ 1930 г. въ Лондонъ и шефъ на птицевъдната служба при Британско М-во на Земедѣлието и г. Шлайтъ, директоръ на голъмото д-во за фабрикуване на инкубатори-гиганти — „Малиутъ“ въ Сиракуза — Америка. Тъзи водачи на световното птицевъдно дружество съ посетили много държави въ Европа и Америка и иматъ за цель да подготвятъ условията за записване държавите, птицевъдните организации, където съществуватъ такива и

отдѣлни птицевъдни деятели — членове на дружеството, така сѫщо и да организиратъ посещението на международния конгресъ. Г-нъ Д. Христовъ — министръ на Земедѣлието и Държ. имоти, комуто гоститъ направиха посещение, нареди да се запише България членъ на свѣтовното птицевъдно дружество. Сѫщото направи и Българския птицевъденъ съюзъ. Дружеството прави презъ всѣки 3 години свойтъ всемирни конгреси, въ които взиматъ участие много държави и птицевъдни организации. Първия конгресъ бѣше опредѣленъ да стане въ Холандия — Хага презъ 1916 год. Голѣмата европейска война, обаче, попречи на това и конгреса се състоя едва презъ 1921 год. отъ 6—13 Септември. Конгреса бѣ откритъ при небивало голѣма тържествена обстановка лично отъ Холандската Кралица, въ присѫтствието на престолонаследника, Холандския министръ на земедѣлието и много видни и отъ цѣлия свѣтъ представители на птицевъдството. Въ този конгресъ, сѫ развити следнитѣ въпроси:

1) Увеличаване източниците за произвеждане продукти за консумация въ цѣлия свѣтъ, тѣй като производството е по-малко отъ колкото сѫ нуждитѣ за задоволяване храната, които отъ денъ на денъ, все повече се увеличаватъ.

2) Снабдяване съ доброкачествена храна и въ достатъчно количество — необходима за широките маси, които днесъ сѫ изложени на лишения отъ храна.

3) Подобрене и увеличение благосъстоянието на народа чрезъ птицевъдното производство и възобновяване економически разстроения свѣтъ отъ дѣлгата и изтощителна война.

4) Да се възбуди интереса къмъ подобрене на живота и се посочатъ най-добрите и ефикасни начини и методи за производство на птици и яйца, за тѣхното подобрене и да организира птицевъдитѣ, ученийтѣ и любителитѣ на птицевъдството въ едно всемирно птицевъдно научно дружество, като по този начинъ, съ общи усилия да се даде силенъ тласъкъ за развитието на птицевъдството и неговитѣ произведения.

Втория конгресъ е заседавалъ въ Италия презъ 1924 г., III-я въ Канада 1929 год. и IV ще се състои отъ 22—30 юли 1930 г. въ Лондонъ.

Конгреситѣ иматъ още за цель:

1) Да събератъ онни лица, които се интересуватъ отъ развоя на птицевъдната индустрия и да създадатъ международни приятелски връзки.

2) Да събератъ най-новите и съвременни постижения въ областта на птицевъдната индустрия въ всички страни на свѣта.

3) Да подобри и развие изследванията, обучението и

птицевъдна икономична наука, чрезъ реферати, дискусни и национални изложби.

4) Да стимулира съ помощта на търговскиятъ изложби, търговията съ продукти и потребности, отъ които има нужда птицевъдната индустрия.

За предстоящия IV Всемиренъ птицевъденъ конгресъ, се правятъ още отъ сега голъми приготовления. Английското правителство взима всички мърки за българското изнисане на конгреса. Какво голъмо значение се отдава въ Англия на този конгресъ, иде да покаже факта, че последния е взетъ подъ патронажа на Английския Кралски дворъ. Председатели на главния организационенъ комитетъ ще бѫдатъ Министри-тъ на Земедѣлието въ Британия и Шотландия и държавния секретаръ на Ирландия:

Конгреса ще заседава въ Кристалния дворецъ, разположъ съ голъми зали за изложби, аудитории за четене реферати и др.

На този конгресъ, по предложение на холандскитъ технически експерти по птицевъдството, ще се състои и събрание на техническия експерти по птицевъдството отъ всички страни.

Въ сѫщото време, ще бѫде организирана голъма птицевъдна изложба, която ще обхваща следнитъ отдѣли: а) Изложба на предмети, отъ които да се вижда общото състояние на птицевъдството въ разните страни и извършеното въ научно отношение; б) Птици отъ всички раси; в) Птицевъдни уреди; г) Птицевъдна литература и др. Ще бѫдатъ допуснати на изложбата така сѫщо и др. произведения — вънъ отъ птицевъдното производство.

Въ всяка отдѣлна държава се образуватъ Национални комитети, които си поставятъ за цель да организиратъ посещението на конгреса и взимане участие въ изложбата. Въ края на Ноември т. г. по покана на М-вото на Земедѣлието и Д. Имоти, се образува *Българския националенъ комитетъ*, съ постоянно присъствие: председатель г-нъ *Д. Христовъ* — Министъръ на Земедѣлието, подпредседатели: *Професоръ Г. С. Хлѣбаровъ* и *М. Михайловъ* — н-къ на отдѣла „Земедѣлие“ при М-вото и секретари: *Александъръ Петровъ* — асистентъ отъ Агрономическия факултетъ и *Спасъ Шумковъ*. Комитета работи усилено и взима всички мърки, щото България да бѫде достойно представена както на конгреса, тъй и на изложбата. Всички запитвания да се изпращатъ до Агрономическия факултетъ -- за професоръ Г. С. Хлѣбаровъ.

Четете сп. Доходно Птицевъдство!

Хр. Иринчевъ.

Мжтene съ инкубаторъ.

Съ нарастване разпространението на носливите раси, които мжтят значително по-малко, а съ това заедно като се прибави и удобството да имаме пилета на еднаква възраст, се заговорва вече и за нуждата отъ инкубаторъ. Мнозина и у насъ мжтят вече съ него, разбира се, нѣкоже по-успешно, другаде по-несполучливо. И отъ тукъ се препоръчва тая или онай система, споредъ успѣха или неуспѣха. Ние нѣма да препоръчаме нѣкоя система, защото всички сѫ изпробвани и сѫ дали добри или лоши резултати.

Споредъ насъ, човѣкъ лесно може да се справи съ инкубатора, даже начинающи могатъ да получатъ отлични резултати. Достатъчно е да бждатъ точни, бдителни, и да съблудяватъ всички правила, които дава ржководството за дадена система. Обаче, трѣбва да се изтѣкне и следното т. е., че всѣки който е работилъ съ инкубаторъ и смѣтайки се за майсторъ започне да своеволничи да знае, че резултатите въ такъвъ случай ще бждатъ печални. Трѣбва да се знае, че *акуратността и грижливостта* сѫ двата голѣми фактори, които непосредствено сѫ свързани съ успѣха или неуспѣха. Напротивъ пъкъ, ако ние съвестно изпълняваме наставленията и пакъ получимъ лоши резултати, то въ такъвъ случай причината не е вече въ машината — а вънъ отъ нея. Никой инкубаторъ не е въ състояние да оживи яйца съ слабъ зародишъ, или пъкъ повредени отъ други причини. Ако яйцата сѫ годни, инкубатора ще ги измѣжи не по-зле отъ самата квачка. Той ще ги измѣжи отъ друга страна и по-економично защото сѫ много наведнажъ. Другъ факторъ освенъ яйцата е термометъра, който трѣбва непременно да бжде точенъ. Другъ главенъ страниченъ факторъ е помещението, въ което ще мжтимъ съ инкубатора. То трѣбва да има постоянна температура (между 15°C и 20°C). Въздуха всѣкога трѣбва да бжде пресенъ и малко влаженъ, да нѣма течение и пода да не се люлѣе.

Като имаме горнитѣ условия нека сега пристжпимъ къмъ самото мжтene съ инкубатора.

Събираме яйцата отъ носачки поставени въ много добри условия. Яйца пресни и ежедневно обръщани. Когато сме готови съ тѣхъ почваме нагрѣването на инкубатора. Това трае 1—2 дена, до като температурата се установи най-малко 3 часа на 39°C . Напълваме ситата и затваряме инкубатора. Температурата веднага спада — причина студенитѣ яйца. Следъ това постепенно се вдига. Долнитѣ вентилатори трѣбва

да бждатъ малко отворени. Въ началото (отъ 1—7 день) яйцата нѣматъ голѣма нужда отъ въздухъ, но пъкъ сж изложени на опасност отъ течение въ самия инкубаторъ. Отъ 7—14 день вентилаторите се отварятъ до $\frac{1}{2}$. Отъ тукъ до самото измѣтване вентилаторите се отварятъ напълно. Първите 3 дена яйцата не се пипатъ, а температурата отъ $38.9^{\circ}\text{C}.$ — $39.3^{\circ}\text{C}.$ На третия денъ вечеръта, до вечеръта на 18 денъ включително, яйцата се обрѣщатъ на 180° сутринь и вечеръ, като същевременно се размѣстватъ така, че крайнитѣ да станатъ срѣдни. По редове и по място на отдѣлните яйца.

Отъ начало провѣтриваме само до като трае самото обрѣщане. Отъ осмия денъ по-продължително провѣтряване и то само сутринь. За граница ни служи яйцето допрѣно до горния ни клепачъ; като се гледа яйцето да не е нито топло нито студено. Преглеждане на 7 и 18 денъ, като се отстраняватъ безплоднитѣ и съ умрѣли зародиши яйца.

Днитѣ 19, 20, и 21-ята споредъ настъ сж най-критичнитѣ, защото отъ тогава пилетата започватъ да дишатъ съ бѣлитѣ си дробове и се нуждаятъ отъ достатъчно количество кислородъ. Презъ тия три дена яйцата не се обрѣщатъ, но трѣбва да се провѣтряватъ или прѣскатъ.

Отъ 7 до 25 денъ температурата може да се вдига и до 40° нѣма никаква опасностъ.

Но яви ли се първото прочокано яйце тя се снема на 39°C (38.9° — 39.1°C) и яйцата се прѣскатъ, целъта е да взематъ кислородъ. Високата 40 градусна температура успива пилетата, тѣ не могатъ да прочокатъ и измиратъ масово поради липса на кислородъ. *20 и 21 денъ сж най-опаснитѣ, пазете пилетата отъ задушаване!*

Бждемъ ли точни и грижливи презъ течението на инкубацията и дадеме ли на 20 и 21 денъ достатъчно кислородъ на пилетата ще имаме всѣкога отлични резултати.

П. Д. Бубовъ.

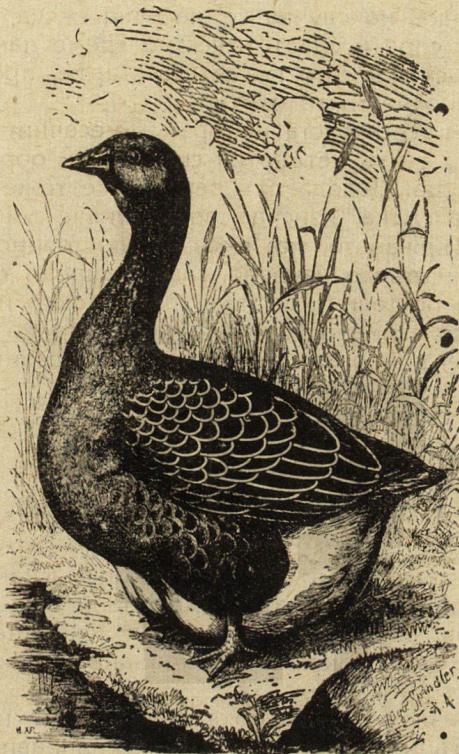
Тулузка гжска.

(*Anser dom. tolosatiensis*).

Тулузката гжска е южно-француска раса, която носи името на града Тулуза, около който изобщо най-много се отглеждава.

Тулузката гжска се отличава по височина по-голѣма отъ нашата; тѣло по-масивно и набито, съ по-кжса човка, кжса дебела шия, кжса глава и стоя по-ниско на краката си. Въ

сравнение пъкъ съ емденската, тулузката независимо отъ цвѣта се отличава още и по по-къжкото дълбоко тѣло, по къжа и дебела шия, къжа тежка дебела глава и човка, гърлена гуша, кафяви очи, дълбоко висящи гърди, съвсемъ не-обикновенна двойна гуша и хоризонтално държане. Изобщо тя се отличава отъ своите сродни гъски, по бъчвестото си

Тулузка гъска.

тежко масивно тѣлосложение и развититѣ двойни мастни гуши на корема, които сѫ въ форма на проточена кожна гънка и явяващата се гръдна острота на гърлото, като последния белегъ представлява единъ расовъ типиченъ такъвъ, който се появява обикновено презъ втората година. При расови млади тулузчета може да се появи още презъ първата година. Коремната гуша се развива напълно тогава, когато гъската навърши 7 или 8 месеца и гушата достига чакъ до земята като затруднява движението ѝ. Съ бавнитѣ си движения въ водата и на сухо личи, че е спокойно и мирно сѫщество. По тежината напълно отговаря на емденската, а именно: 6 месечни — по 6—7 кгр., по-стари 10—12

кгр., а огоеи 15 и повече килограма *); огоеи гжски за Коледа отъ ранно мжтило достигатъ 10—12 кгр.

Стойност и качества. Две и повече годишни гжски снасятъ обикновенно напролѣтъ (около февруарий) 30—40, а като изключение и 50 яйца. Едногодишнитѣ снасятъ до 20 яйца съ тежесть 170—200 грама. Тулузката гжска се смѣта за добра носачка, но случва се, че една гжска, която е снела доста яйца, да спре и следъ известно време пакъ да започне да носи. По-късно, когато гжската застарѣе, проявява желание да мжти, но не мжти охотно.

Младите гжсета растатъ бързо, 3-месечнитѣ иматъ вечен 3—3½ кгр., а отъ четвъртия си месецъ образуватъ вече и самата си буца. Дохода отъ перата и е тоже значителенъ.

Тулузката гжска изисква вода, иначе яйцата оставатъ неоплодени. Държането на гжските постоянно въ влажна висока трева е твърде износно, защото чрезъ това голъмата коремна гуша постоянно се поддържа мокра и се охладява. За разплодъ се взиматъ животни най-много до 9 кгр. тежки и то 2 годишенъ пъргавъ гжсакъ съ 2—5 годишна гжска.

Писмо отъ чужбина.

Като смѣтамъ, че въпроса, по който искамъ да изложа нѣкои наблюдения и впечатления нѣма да бѫде съвсемъ безинтересенъ на вашите читатели, Ви изпращамъ следното описание на една локална птицевъдна изложба въ Танъ (Франция).

Макаръ изложбата да обхващаше само нѣколко села, то все пакъ бѣше добре наредена и ми направи много добро впечатление. Предварително трѣбва да ви кажа, че интереса къмъ птицевъдството и тукъ е много голъмъ и не е само луксъ (разбира се модерно птицевъдство) както се смѣта отъ повече хора у насъ, но е една доходна професия. Тукъ, въ града, въ който съмъ има, 5—6 образцови птицевъдни стопанства, въ които се отглеждатъ най-вече бѣли *виандоти и леггорни*. Както знаемъ, французитѣ сѫ добри декоратори, а Вогезитѣ съ своите зелени борове, придаваха на малката изложба една приятна колоритностъ. Още далеко отъ селото надъ шосето има поставени платна съ разни надписи и стрелки, които отъ една страна те упътватъ, а отъ друга заинтригуватъ. Изложбата е наредена въ землед. у-ще, обикновено двуетажно здание. На площада предъ училището е опънато сѫщо голъмо платно съ надпись „Птицевъдна изложба“. Предъ

*) Автора е отглеждалъ 18—20 кгр.

входа минавашъ единъ шпалиръ отъ 5—6 метра между кичести голѣми борове, а самия входъ е обкиченъ въ зеленина и национални знамена. Самата изложба е наредена въ две помещения (6×20 м.) доста светли послани съ плочи и кръстосани съ гирлянди и флагчета. Изложени сѫ повече отъ 350 хубаво еднообразно направени кафези отъ тънки желѣзни пръчици. Едно помещение е заето отъ зайци отъ най-различни видове, било за мясо, или за кожитѣ имъ. Бѣрзаме да минемъ въ другия отдѣлъ на изложбата главно птицевъдния, откѫдeto се чуватъ безгрижните кукуригания на множество затворени пѣти. Тукъ кафезите сѫ изолирани помежду си съ листове отъ тенекии за да не се биятъ пѣтлитѣ. Въ срѣдата на редиците отъ кафези симетрично сѫ поставени въ голѣми специални кафези по едно семейство хубави пауни. Въ жглитѣ на помещението сѫ поставени цѣли отсечени борове, около които сѫ поставени семейства отъ разни раси патки, гжски, пуйки и пр. Кафезите на кокошките сѫ поставени въ помещението на специално пригответи скелета, около 1 м. високи надъ земята. Въ изложбата се разиграва лотария, на която се падатъ разни уреди, птицев. литература и пр., уредена е за да може да се покриятъ разноските по изложбата. Изложбата е отлично посетена. Доведени сѫ и децата отъ околните села, защото всичко е наредено съ вкусъ и умѣние и наистина представлява не само любопитно, но въ сѫщност и поучително зрѣлище. Изложените животни носятъ на кафеза името и място живителството на стопанина, наградата и цѣната, ако се продаватъ. Съ други думи както казахме и по-напредъ, птицевъдството стои на много висока степень, и то главно, че се работи много за издигането му. При това тукъ е за забелязване следното, че изключително отглеждатъ по една раса, а не както у насъ по нѣколко. Познавамъ единъ стопанинъ, който е съ земед. образование и отглежда само легкорни, има 800 екземпляра, а сѫщо и инкубаторъ за 1000 яйца. Пъкъ и като гледамъ какви голѣми услуги се правятъ за птицевъдството, било то въ пресата, кѫдeto всѣкога си има специална колона за птицевъдството, било то отъ общини или частни лица, идвамъ до твърдото убеждение, че всичко родно милѣе за своето птицевъдство. Даже самия председателъ на республиката посещава изложбите, но не само отъ просто любопитство, но защото на тоя отдѣлъ отъ народното стопанство се възлагатъ голѣми успѣхи и резултати.

Танъ, Септемврий 1929.

Ат. Бойчиновъ.

Птицевъди!

Зимната настъпливостъ, зависи отъ грижите на стопанина, за това хранете и гледайте птиците си презъ зимата, по- внимателно и грижливо!

ПОЛЕЗНИ СЪВЕТИ

Какво най-малко количество храна е необходимо за една кокошка.

Тѣлото на кокошката е една машина, която като всѣка такава се нуждае отъ горене. Споредъ американски опити минимума отъ топливни единици, сиречъ калории за поддържане на живота и теглото на една кокошка е 115; за обикновенното движение на мускулите, само тичане, дишане, ровене и т. н., 70 и за ежедневно снасяне на 1 яйце други 90. Така, че общо взето за поддържане на горните функции сѫ необходими 275 калории. За да се добиятъ тия калории необходими сѫ 170 гр. жито или друга храна съ сѫщата хранителна съдържимост ежедневно, а ако кокошката не носи 75 гр.

Количеството на необходимите топливни единици е въ зависимост отъ температурата, а това ще рече, че колкото е по-студено ще се увеличи дажбата на кокошката и обратното.

Кои видове концентрирани белтъчини сѫ необходими за кокошките.

а). Отъ животински произходъ: млѣко въ различни форми, рибено брашно, месно брашно, кръвно брашно, костено брашно и

б) отъ растителенъ произходъ: бобъ, грахъ, соя и суха мая. Най-добре е дасе храни едновременно съ различни белтъчини или дасе промѣнятъ сѫщите, защото различните та-кива иматъ най-разнообразни качества, които се допълватъ. Нека забележимъ, че при смѣсването на белтъчините отъ животински и растителенъ произходъ се намалява количеството на дажбата напр. млѣчния белтъчинъ смѣсенъ съ житенъ прави последния по-лесно смилаемъ.

Какво значение има джската за куришките въ курника.

Джските за куришки се поставятъ на около 12 см. подъ пъртите за спане и служатъ ноще да събирагъ куришките,

тъ способствуват за премахването на минимумъ 50%, отъ дневните извержения поддържатъ пода на курника чистъ и позволяватъ пълно използвуване на последния, защото онай част отъ пода, която се намира подъ джскитъ се използва за движение и ровене отъ птиците. Друго преимущество на джскитъ е, че предпазва птиците отъ студа и течението. Почистването на нощните извержения повъзможност да се извърши ежедневно, като се изтъргватъ джските. Но лесното почистване на джските става посредствомъ пътъкъ и торфъ, като се посипватъ самите джски.

Защо кокошките тръбва да иматъ всъкога на разположение дървени въглища?

Дървените въглища съдържатъ газовете, които се образуватъ въ храносмилатния канал и премахватъ излишните киселини. Слаби нередовности при храносмилането се избърсватъ или лъкуватъ. Дървените въглища съдържатъ варъ, магнезий и фосфоръ. Добри дървени въглища за хранене съдържатъ ония, обгоряли достатъчно и чисти отъ масла. Могатъ да се даватъ въ видъ на прахъ смесени съ меката храна или разтрощени въ произволно количество. Въ първия случай смесът съдържа 5 кг. дървени въглища въ 100 кг. храна.

Коя е най-добрата постилка за курника.

Най-подходяща постилка е дългата слама отъ ржъкъ, жито или торфъ. Въпреки, че торфовата постилка предпазва студа отъ долу, погълща влагата, умъртвява бацилите, но пъкъ се превръща на прахъ и се погълща отъ птиците съ храната.

По целесъобразно би било да се настели единъ см. торфовъ пластъ и отгоре 12—15 см. пресна ржена слама. Тамъ, където няма торфъ единъ пластъ отъ добра суха слама може да го замъсти напълно стига тя да се смънява често.

Какъ да избера пътешества за разплодникъ?

Първо по произходъ и носливост на майката, второ споредъ расовата му чистота и фигура.

Не тръбва обаче да се взема като най-важно, външниятъ белези и качества на разплодника, както и носливостта на майката, а повече степенъта, какъ той предава последните качества на поколенията.

Да приемемъ, че два пътешества притежаватъ идеално еднакви носмествени фактори, въ този случай; ще се съблюдава следното: весела фигура, подвижност, къса и извита клюна, широко и дълбоко тѣло, пълно лице, ясни и изпъкнали очи, свежо-червени менгуши и гребенъ, къса и вита шия, ясно гланцово аперение.

Голъмината на тѣлото, както и при кокошките, не съществува значение и характерни, предпочита се, широки гърди, споредъ расата и дълъгъ гръбъ.

На 24 и 25 м. м. въ гр. Пловдивъ се състоя голъма областна птицевъдна изложба уредена отъ Д-во „Птицевъдъ“ — Пловдивъ съ подкрепата на Б. П. Съюзъ. Изложбата бѣше открита отъ представителя на М-вото на Земедѣлието. По своята уредба изложбата направи отлично впечатление, това личеше отъ голъмия брой посетители. Въ следния брой ще дадемъ нашите впечатления въ подробно описание.

Платете абонамента си!

Списание „Доходно Птицевъдство“ е единствено специално птицевъдно списание във България. Годишенъ абонаментъ 50 лв. винаги предплатени.

Птицевъдни деятели и дружества!

Вършите голъма услуга, ако запишете всички ваши членове и познати за абонати на списанието, което единствено освѣтлява птицевъдната практика и дава съвети за този така доходенъ народенъ поминъкъ.

Птицевъди и земедѣлци!

Разпространявайте единственото у насъ списание „Доходно Птицевъдство“, между населението и интересующите се птицевъди.

Съобщихте ли въ редакцията, че желаете да получавате третата годишнина?

До Редакцията

на сп. Доходно Птицевъдство

гр. ПЛЪВЕНЪ.

Къмъ Г. Г. абонатитѣ на сп. „ДОХОДНО ПТИЦЕВЪДСТВО“

П. Г.

Втората годишнина завършваме съ настоящия брой 10 на
сп. „ДОХОДНО ПТИЦЕВЪДСТВО“

Всѣки читателъ може да стане настоящий на сп.
„Доходно Птицевъдство“ и щомъ запише повече отъ 10
абонати той има право да си задържи 20%, отстѫпъ. Даромъ
се изпраща списанието томува, който запише и внесе пять
абонамента.

Абонамента и за идната година остава 50 лева.

Отъ редакцията.

ПОКАНА

ЗА ЗАПИСВАНЕ АБОНАТИ ЗА III ГОДИШНИНА НА СПИСАНИЕТО
„ДОХОДНО ПТИЦЕВЪДСТВО“ — 1930 ГОД.

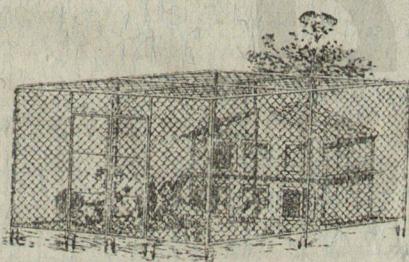
№ по редъ	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	Градъ или село	Околия
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

ЗАБЕЛЕЖКА. Поканата съ адресите се изпраща въ редакцията,
а сумата съ пощ. записъ или препоръчано писмо.

Желающи птицевъди, да образуватъ птицевъдно д-во въ селишето си се умоляватъ да се отнесатъ до **Бълг. Птицевъденъ съюзъ – София**, пл. „Славейковъ“, кждето ще намѣрятъ Пълна подкрепа и съдействие при основаването на сѫщото!

Всичко шо се отнася до редакцията, като статии, списъци на абонати, писма, записи и пр. да се изпраша направо въ редакцията на сп.

Доходно Птицевъдство – Плѣвенъ органъ на Б. П. съюзъ, което съгласно решението на упр. съветъ, презъ тази година ще излиза подъ това име.

Цени конкурентни, работа

Работи и линици за всѣкакви видове желязни и телени огради съ разни плетки за дворове, паметници, гробници и др.

Изработка всѣкакви птицевъдни уреди разни кафези, лѣтни телени курници и др. най акуратна.

Иосифъ П. Георгиевъ
ул. „Богомилъ“ № 4, София.

Абонирахте ли вашия приятель и съседъ за списание

„Доходно Птицевъдство“

Г-Нъ

Чиста и чудна
Ръзглове

У. Плъвен

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА
за II година — 1929.

на списание Доходно Птицевъдство

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София.

Редакция и администрация — Плъвенъ.

Списание **Доходно Птицевъдство** е единственото специално птицевъдно списание във България. Спомага при сътрудничеството на най-добрите агрономи, ветеринарни лекари, практици птицевъдци и по-известни на нашия и чужди пазари на яйца и птици.

Печати статии по всички въпроси изъ областта на птицевъдството и търговията съ яйца и птици.

Държи птицевъдците въ течение на всички въпроси и нововъведения въ птицевъдната практика.

Редовното излизане на списанието е гарантирano.

Абонаментъ за година 50 лева предплатени.

На кооперации, дружества, читалища, учреждения, ученици и войници по 40 лева годишно.

Всичко да се изпраща на адресъ:

сп. Доходно Птицевъдство Плъвенъ.

Птицевъди и търговци на яйца и птици, получавайте, четете и проагитирайте вашето сп. Доходно Птицевъдство.